



Република Србија

УПРАВНИ СУД

Одељење у Нишу

II-1 У. 15244/13

04.12.2014. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Десе Симић, председника већа, Драгана Јовановића и Томислава Медведа, чланова већа, са судским саветником Драганом Ранђеловић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., ул. ... број ..., кога заступа пуномоћник Мирослав Д. Ристић из Ниша, ТПЦ „Горча“, 1 спрат локал 1, Обреновићева бб против туженог Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, Нишавски управни округ Ниш, сада Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, ради поништаја решења туженог, број/Н° 920-361-35-00098/2013-06 од 03.06.2013. године, у предмету легализације, у нејавној седници већа, одржаној 04.12.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, Нишавски управни округ Ниш, број/Н° 920-361-35-00098/2013-06 од 03.06.2013. године и предмет враћа Министарству грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије, Нишавски управни округ, на поновно одлучивање

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца против закључка Управе

за планирању и изградњу града Ниша, Уп. број 463-105/95-03 од 29.05.2003. године, којим је одбачен као непотпун његов захтев за издавање одобрења за изградњу стамбеног објекта у ..., у ул. ... бр.....

У тужби којом оспорава законитост решења туженог органа тужилац наводи да је поднео целокупну документацију и то: копију плана, са геодетским снимком објекта, изјаву два сведока и сагласност сукорисника, након чега је добио обавештење од 14.12.2012. године да је поступак који је заведен 01.06.1996. године у току, због чега је контарикторан првостепени закључак, обзиром да је након добијања истог тужиоцу стигло обавештење да је поступак у току, а не и да је окончан. Са ових и осталих разлога ближе описаним у тужби предлаже да Суд након одржане усмене јавне расправе уважи тужбу, поништи оспорено решење и предмет врати надлежном органу на поновно одлучивање.

Тужени орган је у одговору на тужбу, остао у свему при наводима из образложења оспореног решења и предложио да Суд одбије тужбу.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

У поступку који је претходио доношењу оспореног решења, утврђено је, а то произилази и из списка предмета, да је тужилац поднео 01.02.1996. године захтев за накнадно издавање одобрења за изградњу бесправно саграђеног објекта у ..., у ул. ... бр..... Такође, у спроведеном поступку утврђено је да тужилац уз поднети захтев није доставио потребне доказе, због чега је првостепени орган обавештењем од 28.12.2001. године, затражио од тужиоца да у року од 15 дана од дана пријема достави копију плана са геодетским снимком, изјаву два сведока о години градње објекта и сагласност сукорисника, али да тужилац у остављеном року није поступио по обавештењу. Због тога је

првостепени орган закључком, Уп. број 463-105/95-03 од 29.05.2003. године, одбацио као непотпун његов предметни захтев, а тужени орган је овде оспореним решењем одбио као неосновану његову жалбу изјављену против наведеног закључка, применом одредби члана 188. и 194. став 4. Закона о планирању и изградњи.

Међутим, одлуком Уставног суда Републике Србије, Број Јуз-295/2009 од 06.12.2012. године, која је објављена у “Службеном гласнику РС”, број 50/13 од 07.06.2013. године, утврђено је да одредбе чл. 185. до 200. Закона о планирању и изградњи (“Службени гласник РС”, број 72/09, 81/09 - исправка, 64/10 - УС и 24/11), нису у сагласности са Уставом, а којим одредбама је уређен институт „легализације објекта“, као накнадно издавање грађевинске и употребне дозволе за објекат, односно делове објекта изграђене или реконструисане без грађевинске дозволе. Према одредби члана 60. став 1. Закона о Уставном суду (“Службени гласник РС”, број 109/07 и 99/11), закони и други општи акти за које је одлуком Уставног суда утврђено да нису у сагласности с Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права, потврђеним међународним уговорима или законом, не могу се примењивати на односе који су настали пре дана објављивања одлуке Уставног суда, ако до тог дана нису правоснажно решени.

Полазећи од одлуке Уставног суда Републике Србије, Број Јуз-295/2009 и одредбе члана 60. став 1. Закона о Уставном суду, а имајући у виду да у конкретном случају ова правна ствар није правоснажно решена до дана објављивања наведене одлуке Уставног суда 07.06.2013. године, то је према оцени Управног суда, оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, обзиром да је тим решењем одбијена као неоснована његова жалба изјављена против закључка првостепеног органа од 29.05.2003. године, којим је одбачен као непотпун њихов предметни захтев за издавање одобрења за изградњу стамбеног објекта у ..., у ул. ... бр..... због чега је Управни суд уважио тужбу и поништио оспорено решење.

Суд је овај спор решио без одржавања јавне расправе, у смислу одредбе члана 33. ст. 2. Закона о управним споровима, према којој Суд решава без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, или ако странке на то изричито пристану. Будући да је у конкретном случају оспорено решење незаконито, јер је погрешно примењено материјално право, а што је овај суд могао да цени на основу стања у списима предмета, без одржавања јавне расправе, то је одлука Суда у овој правној ствари заснована на утврђеним повредама закона од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања по жалби.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је, применом одредбе чл. 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

У извршењу ове пресуде тужени орган је дужан да донесе ново и на закону засновано решење о жалби тужиоца, придржавајући се примедба Суда изнетих у пресуди, у року и на начин прописан одредбом чл. 69. став 2. Закона о управним споровима, при чему ће посебно имати у виду Одлуку Уставног суда I Уз 295/2009 од 06.12.2012. године.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 04.12.2014. године, II-1 У. 15244/13

Записничар

Драгана Ранђеловић, с.р.

Председник већа-судија

Деса Симић, с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СЂ/ТП